

ХОДОДОО АЛХАЛАН МҮНХЭРӨӨШ

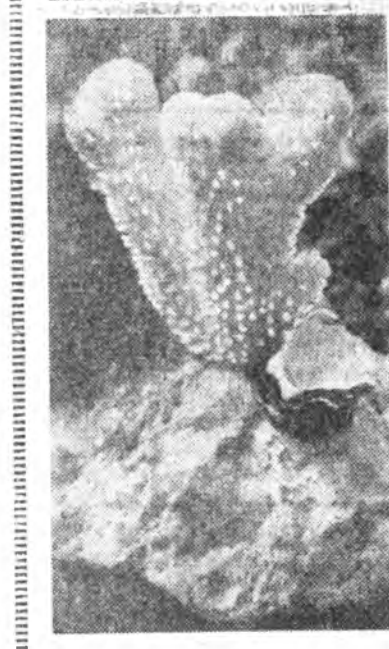
Сочидо уран зохиолч Николай Островский гүнзгий бэлгэ болгон барихаа үргэлж үргэж байдаг. Энэ гэр соого Островский 1936 онд байхдаа, «Шуурган дундуур турроод» гэгдэн хоёрдхон романа амжилттай бэлгэсэн юм. Энэ мүнөө Островскийн музей болгондонхой. Хажуудан хоёр дахир гэр зэргэлүүлж бариад. Н. Островскийн нэрэмжтэ хүүгдэй библиотек нээгдэхэй.

Хара далай
Харан уужам сонхотой,
Хадын хабсагуй
Халхалан бодон ханатай,
Сээс набын
Сээр агаараар анхиланхай,
Оюун баатарлагтай
Ариун үрэг гэгддэг,
Олоной харгалдаг,
Островскийн музей угтана.

Сэрэгтэй формо,
Бэлмэ, наган, шинель,
Угаа таарама
Улаан одотой китель
Тэмсэлэй усын
Тэрэ сэгмэ хануулла.
Улаан тугай
Ошон соо харагдан
Хүхэ хэлмэ
Хүлэгтэй табараан соо ялрнэ.

Унтари дээрнэ
Уран зохиолын золгоном.
Номнодонд нүгдэн
Номхон сэгэ золгоном.
Отгортой шэртэн
Ухаатой шарын малайна.
Хүнжэл дээрнэ
Хоёр гарын ханжана.
Бэлгэ ухаанниш
Буладай хатуу шэрэнэ.

Хүнэй дайсан
Хүрэнгэн шамай дараагүй,
Хүндэ үбшэн
Хэбтүүлэн тамалад булаггүй,
Булад хатуу
Бодол бүтээлээ дүүргээш.
Эрд харюу
Эндүүгүй үгээш шадаш.
Хойто үсэгтээс
Ходоодо алхалан мүнхэрөөш!
Сочи.

«...ХҮБҮҮНДЭЭ ОШОХОМ»

ЭТЮД

Илтэйн хайндарай болохон хэдхэн хоног үлөд байгаа нэн. Нэг үлгөөр Галин хүтэн бодлоор тэ эгэс хайн хубаанаа үмдэж, бээс эхэл гоён эгээ. Нүүдэнд сайнхалгаагаа удаа, сасгэтай шэнэ пугаадаа боож, сагаан буд соо ороодотой юмэ абаад гарахаа зобдоа. Тинхадонь бэрин уриханаар хандажа: — Эжы, хаана ошохотнай? — гээд аалиханаар хураба.

— Хүбүүндээ ошоом, — гэж энэр хы хайханаар бэрингээс урдааа хара хэлээ, газартаа гараба.

Галин хүтэнэй ошохо газарын нөөд дүтэши бээш, модо хахад тухай нэн. Тингэбшээ хүтэн урданайнгаа орходо онсо хүнгэн дорюун болохон, туураараа хооло хооло тулан алхалба. Тингэж абаахай гравит шулуун хүсөөг хажууда ошохо, асаран сагаан буд соо ороодотой байн багтаа сэгс шулуун табсан дээр түшүүлэн табиад, нүүдэнд алтан үзэ-

гөөр бэшгэдэн нэрүүдэй нэгмэ шэртэн, нилээдгүй удаахан зогсоо. Хүтэнэй шэг шарайдны үйдхэ, гашуудалай тэмдэг үгы шани. Эхэл уриханаар бодолото болон шэртэн. Үшөө эрхэлүүлж, аргадажа байн шигээр уралаа аалихан хүдэлэн, аман соогоо гүбэрнэ. Тээд юу ханажа, халажа байнгын хүсөөгэй зоохино яаж мэдэхэ. Магад газар улан дээр гансахан хүбүү түрөөд, зол баяраа халажа, үлгэн дуу дуулан үлгэдэж байханаа ханажам болоо алам. Али хүбүү түрээж, хүдэл ороулажа, хуруулида хуража, хөрөөд гаран нахатай баатар эр хүн болгоод, хайн хайханаа түлөө тэмсэх баатар алдартай болгохондонь урмайн баясжалыс болоо алам. Яаж мэдэхэ. Гансахан үрээс аздаан ахын зүрхэн яншажа, хайлажаме байгаа алам.

— Хүбүүндээ ошоом, — гэж энэр хы хайханаар бэрингээс урдааа хара хэлээ, газартаа гараба. — Эжы, хаана ошохотнай? — гээд хураба. — Хүбүүндээ ошоом, — гэж энэр хы хайханаар бэрингээс урдааа хара хэлээ, газартаа гараба. Мүнөө Галина хүтэн тугаарай хид орходо улам байртай болохон, юмдэбшээ мийлээн алхална. Тингэ-

эжэ орохондонь, бэрин баһал уриханаар утгажа:

— Эжы, яагаа удаан болообта, эсэгтэ? — гээд хураба. Тинхадонь Галина хүтэн бэрингээс урдааа бүри уриханаар хараа:

— Угы даа, хүбүүндээ ошоод эрээ, — гээд тоо байса хармусажархиа. Тээд хүтэн хубаанаашы бэлгэнтэй, эхэл ларанан янзтай түргэн сайлаба. Нүүдэнд бэрмээс магазин зыгээж, элдэ амтатой юмнуудыг абуулаба. Тээдээс бултныс сүүхэ соо хэжэ бараад гарахаа зобдохон, бэрин баһал хандажа:

— Эжы, хаана ошохотнай? — гээд хураба.

— Хүбүүндээ ошоом, — гэж энэр хы хайханаар бэрингээс урдааа хара хэлээ, газартаа гараба.

Мүнөө Галина хүтэн тугаарай хид орходо улам байртай болохон, юмдэбшээ мийлээн алхална. Тингэ-

жэ ябааар дүрбэн дахир шулуун гэрэй газар ошоходонь, нэгэ хори гаратай, үндэр бөстэй, сээр сагаан бүрэн хүтэнэй эхэл байртайгаар утгажа:

— Хүтэн эжы, юмдэ манда дуулангүй, абаахай эрээ гээбтэ? — гээд эбдүүсэн хураба. Тинхадонь хүтэн мийлээн:

— Хүбүүндээ эрэхэдэ хүнөө дурахагүй, бэрини гэрээ гү даа? Юрөөл хүбүүндээ эрээ даа! — гээд байртай шанагаар хармусажархиа.

— Эжэ Галина хүтэнэй аша хүбүүн нэн. Эсэгэ ороноо хамгаалын Агуу-дэс дайнда баатарай үхэлөөр наһа баранан ганса хүбүүнэй хүбүүн наһа абажа, ондоо айлын болоод, хүтэн эжыгээ утгажа байгаа нэн. Тингэж Галина хүтэн сэдхэл зүрхэндэ байртайгаар дурдан ябадаг:

— Хүбүүндээ эрээ, хүбүүндээ ошоом!

Н. ЦЫНГУЕВ.

УУЛЫН ОРОЙДО НАРАН

Мартын хасуу хүйтэн, халхи жаабартай үдэрүүдэс үнгэрээж, арай шамайхан гэжэ апрелин итабери нара хүлээн, эсбэр туранхай үнэ, буруундуудай хоорондуур хара алаг хайнаг сарта оруулхан хасат тэртэ гажа буруугаар ханин дундаба.

Лабтаа сохино, хүйтэбтаршыс наань, хүтэн наадажа байн бидэ хүнүүдэй харан гэгээмнэй, манай дуртан Дагба таабай Дарма үбгэнтэй суг тэртэ дээр тээгдэн хэдэн хургагуудыг зайлан хуучай дүтэлжэ ябаба.

— Оо! Дагба таабай эрээ! Наадажа дүүргээ! — гэжэ Ямсын хашхархатай адли, дарья табилдан, тэртэ тээшэ гүйлээшээбди. Бидэнэй нигээс урданайнгаа танилыс хүнүүнээр утгаандаа үбгэныс баһа хүнжэ, аман нахаала шоборон татажа энээхилээд: «байла даа, би удангүй танайда хүрээб, буугаа аршажа байгаагай», — гэжэ хажуудан шулуундэс хэлээд, тэртэ дээрээс холкорбо.

Бидээр тэбэрээд шахуу тэртэ нээн буулгажархиабди. Удаан тэртэ дээрэ саанаа уршадшаһан гүрөөнэй арһан дэргэлэн дулаа баринагүй хэбэртэй. Хүдэрин годоор оёһон тойрошой малгайныс үнэй хуушаршанхай, юурайн хахадныс шахууе хушаадаа эхэ энээдтэй шэнн. Харин тахатай хүдэн тугаарай дулаан ха, шэнхэрүү шэнн. Юрэд бидэнээ бөөрөө жаахан энэ үбгэнтэй хүлөө эхилээд толгойдоо хүртээрэо хүлөөн хушааһай. Бээлэйнс баһа барьмай Унөөхл «сэрэгэн хара, самсаалтаа» үргэлэхэй даа.

Зай, байза... гээд, үбгэн зурлаа жаахан нодөө илшэ тиншэ эрьюулен хараашалба.

Дагба таабай, манайда ошоомнай бөө гү, — гэжэ минин дуугаржа ядаһаар байтар:

Угы, манайда ошоо, эжыни хайхан сай шанажа байгаа нэн. Найтар дулаасхат, — гээд бултан наамнай бөөр томо Жамса бидэндэ гүшээс дуугаруулангүй, үбгэнтэй хүтэлөөд, дүтэхэн байн гэр тээшэ абаад ябашаба. Булта хойноһоон дахбабди.

Жамсын эжы эхэ хайн хүн. Бидэнэй булдаа орох шуулдахада гү, али хорлоосоо наадахада юушээ хэлээдгүй. Мүн энэшээ удаа Дагба таабайн оромо эрэхэд, шара улаахан сай, үнэ-

хэндэ булаһан хилээмэ табига үгөөд, бидэнтэй хамта тэрэнэй сайтайсыс хаража хууна. Халуу-хан сай хүлэртээрэ ууһан Дагба үбгэн хойморто гаража забилжа хуугаа:

— Зай, хүүгдэ, энээнэй урда тээ, байза, юун тухай хөөрөө нэн-биб даа, — гээдээн.

— Гахай баабай хоёрыс эргэ алаһанаа... — гээдээн.

— Гахай баабай хоёрой тула-салдаһыс гыш... — гээдээн.

— Мүнөө үргөөд үнгөөд тухай хөөрхөб гэз нэн та, — гээдээн, бидэ булта шуулалшабди.

— А, зай зай, тинимэ тинимэ, — гээд бодолото болон хууна, гаһаандаа тамхиа нэрээж, уршин татаад, амаа тамшаажа: — үнгөөж шадхал хэрэгтэй юм даа, хүбүүднэ, — гээд хөөржэ захалба.

Эгээл нимэ үдэрүүдтэ үнгөөд юм шуу даа. Уулын оройдо эгээл түрүүн наранай тугагай наадажа байхыс таанад харадаг абаат. Юртэмсэ дэлхэйн эгээл үндэр гэгдэн, ай зайлуул тээр бумба-гэр, томогоруудын булта гүрөө-хэд байшаадаа яахашы. Хадан соо хууһан энэ бүрээгэр жаахан наманяа отго сөөрөгтэй хэбэртэй, толгойгошье үргэнгүй эдэлэн.

Харин олон балаа эбэртэй томо гүлдэгдэр гуран хирэ хирэ болгон, гоё байхан толгойгоо үргэн, нийш тиншээ хараашалан шаг-наархаа юм.

Буугаа абажа, тэбэрт дээрнэ дари аджажа, замагаа татаад, хараан гэгээм, бүри хажуудан, на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.

Хаданай орой дээгүүр үлмэж байжа шэртэн гэгээм, бүрээгэр, бүрээгэр, томогоруу юушын тээшэ саана хүдэлжэ байба гэжээн даа. Оо, олон гэгээшн! Эдэнэй нигээс юушын ябажа байгаа юм гэжэ хойморхон шаг-наархаба. Хадан наһаандаа на-наа хөрөөд алхамай газарта, нэгэ гүлдэгдэр сээр зүр гүрөөн бүүхыс сээжээ наһ тээшэ харуулархөөд эдэлжэ байба. Буугаа гэрэн шаагахатай адли, юундэбшээ түргэн толгойгоо үргэн шагнаархаба.

Ай, зайлуул, яһан гоё, яагаа хөөрхөн, зохидон байгаа гэжэ ха-наанат. Еһотгой эрхэм уран зураашин зураг шэнн. Амиды юушын гэгээ гүб даа. Амиды аба-ха дуратай. Бүхэл үбдөө хооно нойтон ябад, олоо мүнөө түрүүшынхыс еһотгой тэ гэгээс сад-хажа байгаа еһотгой, — гэжэ мө-жөөс наһаандаа, эжэлүүдгүй бу-таа доошон бишкэрхиаб. Мун-ханда эхэл хойморхыс наһ, нийш тиншээ эрхэм абааха ар-гам-гүй байгаа ха юм. Тэр гүрөөнээс гоёшоон, бүхыс сэдхэлээ хайр-лажа, харамнажа хуун гэгээм,

тээшэ халхилжа байхадаа яахашы!

Гүрөөнэ үнгөөдөө, өөһэднэ наһын доршоо марьяа еһотгой юм шуу даа. Байза, яагай тээшэ гэжэ бодоно. Нүүгэ таладан ошотонн орой болохохо шэнн. Эсэжэ гуйлдаа хүрээшэн хадаа, нэгэ бага амаа дуруулаа гэжэ үд-хэн хадан соо хуулаб. Уулын оройдо хадан гэжэ хүйсээс тээ-хээр даа. Наран бултайга, Нарин-Хадан толгойдо ялажааа захал-ба. Юрөөд, жаадаг саашаа, хой-нотоо наһ эндэс хууа болоо ха даа гэжэ бодоно. Энэни нэгэ талаараа байнгын, золтойсыс бай-гаа гэжэ нэн ха.